

Miasto – dzieło sztuki

Kawiarnia Naukowa Polskiej Akademii Umiejętności i Dziennika Polskiego zaprasza na kolejne spotkanie. Prof. Wojciech Kosiński (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury) przedstawi wykład pt. *Miasto jako dzieło sztuki*. Spotkanie odbędzie się w poniedziałek, 5 listopada 2012 roku o godz. 18.15 w Dużej Sali Akademii przy ul. Sławkowskiej 17, I p.

Prof. Wojciech Kosiński jest architektem, urbanistą i architektem krajobrazu. Jak można najkrócej scharakteryzować tę trzecią z wymienionych dziedzin wiedzy? „Architektura krajobrazu jest dziedziną twórczą i badawczą, oraz materialnym bytem przestrzennym, stanowiącym podmiot tej twórczości i przedmiot tych badań. Architektura krajobrazu dotyczy i obejmuje przestrzeń – harmonijnie i pięknie wykreowaną przez ludzi: innowacyjną i kontrastową oraz/lub tradycjonalistyczną i kontekstualną. W wartościowej architekturze krajobrazu zachodzi apollińska równowaga lub dionizyjskie zderzenie pomiędzy tworzywem przyrodniczym i budowlanym”.

Autorem powyższej definicji jest prof. Wojciech Kosiński, człowiek, który z architekturą jest związany ... od dzieciństwa. Oto fakty. Urodził się 17 września 1943 roku we Lwowie, podczas okupacji hitlerowskiej, w rodzinie inteligentkiej. Pradziadek i dziadek byli architektami w Czerniowcach i we Lwowie – a zatem tradycje już są – ojciec był inżynierem mechanikiem, absolwentem Politechniki Lwowskiej, matka – ekonomistką, kierowniczką biura telekomunikacji Ericsson we Lwowie. Ważną rolę w rozwoju małego Wojtka i dojrzałego Wojciecha odegrała stryjenka Mieczysława Kosińska, malarka i pedagog w jednej osobie.

Od 1944 roku rodzina Kosińskich, po ucieczce przed bolszewikami ze Lwowa, stale przebywała w Krakowie. Wojciech Kosiński ukończył tu Podstawową Szkołę Ćwiczeń nr 7 przy ul. Szlak oraz III LO im. Jana Kochanowskiego. Obecność architektów, w tym profesorów architektury, w życiu towarzyskim jego rodziny przyczyniła się do decyzji młodego Kosińskiego odnośnie do kierunku studiów. W latach 1961–1967 odbył studia na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej, zakończone magisterium i asystenturą u prof. Włodzimierza Gruszczyńskiego, który wprowadził młodego adepta w zagadnienia projektowania architektury regionalnej. W latach 1970–1990 pracował w Instytucie Urbanistyki i Planowania Przestrzennego PK pod kierunkiem prof. Witolda Cęckiewicza, pogłębiając dzięki niemu wiedzę o ośrodkach rekreacyjnych (doktorat, 1976), a następnie umiejętności w zakresie badania miast i projektowania urbanistycznego. Od roku 1990 pracuje w Instytucie Architektury Krajobrazu, początkowo pod kierunkiem prof. Janusza Bogdanowskiego. Habilitował się w roku 2000, a stanowisko profesora nadzwyczajnego otrzymał rok później, przenosząc swoje zainteresowania naukowe na duże miasta o charakterze stolic kulturowych. Tytuł profesora uzyskał w 2012 roku. W Instytucie Architektury Krajobrazu prowadzi Pracownię Projektowania Architektury Krajobrazu.

W latach osiemdziesiątych ub. wieku poświęcał się projektowaniu realizacyjnemu – np. kościół Ecce Homo w Krakowie (z M. Popławską), salon Mercedesa i pawilon turystyczny na zaporze w Niedzicy (obydwa projekty z A. Böhmem), kościół MB Królowej Podhala na przełęczy Danielki na Orawie, dom parafialny Dobrego Pasterza w Krakowie, liczne budowle usługowe i rezydencjonalne – oraz projektowaniu ideowemu, np. w Utopiach dla Berlina i Paryża, w Seminarium IBA w Berlinie Zachodnim (z R. Loeglerem i A. Wyżykowskim). Publikował fotografie o tematyce wysokogórskiej i był w tej dziedzinie nagradzany, jego fotografie znajdują się w Muzeum Sportu w AWF na Bielanych w Warszawie. Jego rysunki były ekspozowane w kultowej Aedes Galerie w Berlinie, sprzedawane na charytatywnych aukcjach: w Nowym Jorku i w ramach pomocy dla ofiar tsunami w Japonii. W latach osiemdziesiątych XX wieku był aktywnym działaczem najwyższych gremiów SARP i współtwórcą Międzynarodowego Biennale Architektury w Krakowie (Złota Oznaka SARP – I stopnia). Oprócz intensywnej pracy dydaktycznej na Wydziale Architektury PK i gościnnych wykładów na innych uczelniach polskich, prowadził wykłady i warsztaty oraz miał wystąpienia naukowe i uczestniczył w panelach m.in. w takich ośrodkach, jak: Aarhus, Ateny, Barcelona, Berlin, Budapeszt, Helsinki, Iwanowo, Jerozolima, Kurytyba, Marsylia w 100-lecie urodzin Le Corbusiera, Nowy Jork, Oslo, Tallinn, Trondheim, Tuluza, Turyn. W pierwszym okresie transformacji, w latach 1990–1992, piastował urząd Zastępcy Architekta Miasta Krakowa. Jest członkiem Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN oraz członkiem Komisji Krajobrazu Kulturowego w Społecznym Komitecie Ochrony Zabytków Krakowa.

Skoro tematem wykładu w Kawiarni Naukowej ma być miasto jako dzieło sztuki, zapytaliśmy prof. Kosińskiego, czy może istnieć miasto idealne? – Idealne byty istnieją w teorii i w wyobraźni – odpowiedział profesor – a w projektach i w rzeczywistości mogą przybliżać się do ideału. W tych kategoriach fascynującą cechą miast jest ich fenomenalna i zdumiewająca różnorodność, scalająca na wiele sposobów: społeczność użytkowników – z prozaiczną użytecznością przestrzeni zaspokajającej niezbędne potrzeby i z poetyckim artystem budowli, zaspokajającym potrzeby wyższe – mówił profesor.

A co z tradycją rodzinną? Ma się dobrze: syn jest studentem 4 roku Wydziału Architektury PK, a córka 3 roku ASP w Krakowie.

Prof. Wojciech Kosiński

Fot. Bogumiła Kosińska
& Miłosz Zieliński Studio As